

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **MARCO CASTINARO, a. s.**, se sídlem Velenická 524/95, Plzeň, zast. Mgr. Vladimírem Kolářem, advokátem se sídlem Goethova 5, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o podání žalobkyně označeném jako „*odvolání*“ proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2014, č. j. 6 A 279/2010-102,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala elektronicky dne 15. 5. 2014 prostřednictvím advokáta Mgr. Vladimíra Koláře k Městskému soudu v Praze podání v textu označené jako „*odvolání*“, jímž se domáhala, aby odvolací soud „*rozsudek prvního stupně změnil a podané žalobě v plném rozsahu vyhověl*“. Kromě údaje, dle něhož „*[ž]alobce napadá rozsudek soudu prvního stupně z důvodů dle ust. § 205, odst. 2, písm. e) a písm. g), o. s. ř.*“, neobsahuje toto podání žádné další odůvodnění; připojen je pouze příslib (následně nenaplněný), že „*[ž]alobce prostřednictvím svého právního zástupce doplní toto odvolání o odvolací důvody i jejich odůvodnění ve lhůtě 10 dnů od podání tohoto odvolání*“. Městský soud v Praze předložil toto podání spolu se svým spisem Nejvyššímu správnímu soudu.

[2] Z obsahu podaného „*odvolání*“ je zřejmé, že směřuje proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 6 A 279/2010. Podání žalobkyně, ač chybně nazvané, vadně a nedostatečně zdůvodněné a obsahující petit rozporný s relevantními ustanoveními zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“), je nutno považovat za kasační stížnost, neboť jen ta je zákonem připuštěným opravným prostředkem proti rozsudku, jehož správnost žalobkyně zpochybňuje.

[3] Ze spisu sp. zn. 6 A 279/2010 předloženého Městským soudem v Praze vyplývá, že rozsudek kasační stížností napadený byl doručen advokátu stěžovatelky Mgr. Vladimíru Kolářovi do datové schránky dne 30. 4. 2014 (středa).

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně. Podle § 120

s. ř. s. není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.

[5] Nejvyšší správní soud dle citovaných zákonných ustanovení kasační stížnost odmítl, neboť stěžovatelka ji podala opožděně; lhůta k jejímu podání, jejíž zmeškání nemůže být prominuto, marně uplynula ve středu dne 14. 5. 2014; stěžovatelčino podání bylo však datováno, odesláno a doručeno až dne 15. 5. 2014.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

[7] Závěrem Nejvyšší správní soud jen ve stručnosti konstatuje, že úroveň právní pomoci poskytované žalobkyni jí zvoleným advokátem po doručení rozsudku Městským soudem v Praze vymyká se možnosti jakéhokoliv odborného hodnocení. Ačkoliv napadený rozsudek poskytl zcela přesné poučení, v jaké lhůtě a z jakých důvodů lze jej, a to kasační stížností (nikoliv odvoláním) napadat, nebyl autor podaného opravného prostředku schopen cokoliv v jím sepsaném podání formulovat v souladu se zákonnou úpravou. Opožděné podání kasační stížnosti bránící Nejvyššímu správnímu soudu jakkoliv věcně stěžovaný rozsudek přezkoumávat bylo vrcholem profesního selhání zvoleného advokáta, jenž počínal si při zastupování v jím převzaté věci ledabyly a v rozporu s povinnostmi svého stavu.

[8] Nejvyšší správní soud poznamenává, že pochybnosti vykazoval i rozsah zmocnění Mgr. Vladimíra Koláře. Plná moc datovaná dnem 10. 11. 2010, založená (v její fotokopii) ve spise Městského soudu v Praze, je totiž na jedné straně formulována jako generální plná moc zmocňující k veškerým úkonům v rozsahu práv a povinností podle soudního řádu správního, na straně druhé jako „*zvláštní plná moc k podání žalob ve správním soudnictví proti zásahům správních orgánů dle § 82 s. ř. s. včetně návrhům na předběžná opatření.*“ Nejasnost plné moci nebyla přes výzvu Nejvyššího správního soudu odstraněna; Nejvyšší správní soud doručuje proto nyní vydané usnesení nejen zvolenému zástupci, ale i přímo žalobkyni.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu